

Onze slaapkamer.

Onze voorouders hadden van de inrichting van hun huis een geheel andere opvatting dan wij. Het mooiste en beste vertrek der woning werd ingericht als „mooie kamer," en men gebruikte dat vertrek hoogstens éénmaal per week. De „mooie kamer" of „pronkkamer," moest mooi *blijven*, ergo weinig gebruikt worden. De andere goed gelegen en flinke kamers werden ingericht tot huiskamer, kantoor enz. en wat er dan overbleef was goed genoeg voor slaapkamer. Het vertrek, waarin men „maar sliep," behoefde immers niet aan erg hooge eischen te voldoen!

Gelukkig zijn wij, in dat opzicht tenminste, verstandiger dan onze grootouders, enz. Langzamerhand is het feit tot de menschen doorgedrongen, dat wij een derde van ons leven in de slaapkamer doorbrengen en wij dus vooral hebben te zorgen, dat *die* kamer in de eerste plaats aan de strengste hygiënische eischen moet voldoen.

Licht, lucht en zon, dat zijn drie dingen, die in een slaapkamer slechts noode gemist kunnen worden. Men denke daaraan bij de indeeling van zijn huis. Als teenigszins mogelijk is, dus de slaapkamer op het Zuiden of Oosten!

Is dit echter geheel onmogelijk, dan moet men er tenminste voor zorgen, dat de kamer er door kleur gezellig uitziet. Allereerst bedenke men dit bij de keuze van behangselpapier. Geen drukke, zware, grillige patronen; geen vreeselijke bloemen of op zichzelf staande figuurtjes, die men altijd opnieuw weer gaat tellen, wanneer men slape-loos in bed ligt. Neen, men kieze een effen, zacht getint behang, desgewenscht met een licht patroontje.

Men plaatse niet te veel meubelen in de slaapkamer, waardoor men zoo spoedig een idee krijgt van „te vol."

En dan vooral geen vast kleed op den vloer. Een geschilderde vloer; een mooi linoleum of een belegging met Japansche matten, is het meest verkieslijk.

Men neme ook geen te zware gordijnen, waardoor de kamer zoo spoedig een somber aanzien krijgt. Liefst gebruike men linnen gordijnen of een andere stof, die gewasschen kan worden. Voorts kan men natuurlijk een niet al te groot kleed in de kamer leggen, wat altijd aardiger staat dan kleedjes voor het bed, voor de waschtabel enz. Het voornaamste meubel in de slaapkamer, n.l. het ledikant, kan men tegenwoordig in een bijna ontelbaar aantal soorten en prijzen krijgen. Het ouderwetsche ledikant met houten hemel en zware gordijnen heeft gelukkig afgedaan. Wij hadden er nog een in het ouderlijk huis en noemden het de poppenkast. De tegenwoordige ledikanten zijn licht, luchtig, elegant en — praktisch. Ook de veeren bedden hebben afgedaan en plaats gemaakt voor flinke, stevige matrassen, gevuld met kapok of paardenhaar. De beste ligging verschaffen ze, als ze een springveeren matras tot ondergrond hebben. Nog eens: het bed is het hoofdmeubel in de slaapkamer. Besteed dan ook alle zorg aan de keuze en verbind het praktische met het gezellige en het gezonde.

Rust in vrede.

Werd de arbeid dan ook aan Lord Grey te sterk,
Zoodat hij rust moet nemen van zijn werk?

Dan geef ik hem d' oprechten heilwensch mede:

Zijn rusten zij in vrede.

LECTOR.

MERKWAARDIGE LOGICA.

I.

Bewijs, dat een kat 8 staarten heeft.

Geen kat heeft 7 staarten

Een kat heeft 1 staart meer dan geen kat.

Dus een kat heeft 8 staarten.

II.

Voor rekenaars.

Bewijs, dat 4 evenveel is als 5.

Ik schrijf op de rekenkundige evenredigheid:

$$16 - 36 = 25 - 45.$$

Bij beide leden tel ik $\frac{81}{4}$. Dan ontstaat de nieuwe gelijkheid:

$$16 - 36 + \frac{81}{4} = 25 - 45 + \frac{81}{4} \text{ of}$$

$$(4 - \frac{9}{2})^2 = (5 - \frac{9}{2})^2 \text{ volgens } a^2 - 2ab + b^2 = (a - b)^2.$$

Nu trek ik uit beide leden den vierkantswortel:

$$\text{Dus } 4 - \frac{9}{2} = 5 - \frac{9}{2}. \text{ Bij beide leden tel ik } \frac{9}{2} \text{ op.}$$

$$\text{Dus } 4 = 5.$$

III.

Gegeven: Achilles (de snelvoetige) houdt een wedloop met een schildpad.

De schildpad is Achilles 10 stadiën voor.

Achilles loopt $10 \times$ zoo snel als de schildpad.

Conclusie: Achilles zal den schildpad nooit kunnen inhalen.

Bewijs: Als Achilles de 10 stadiën loopt, die de schildpad vóór is, doet de schildpad in dien tijd 1 stadie en is dus vóór.

Als Achilles die ééne stadie loopt, loopt de schildpad $\frac{1}{10}$ stadie en dus $\frac{1}{10}$ stadie vóór.

Als Achilles die $\frac{1}{10}$ stadie loopt, doet de schildpad in dien tijd $\frac{1}{100}$ stadie en is dus $\frac{1}{100}$ stadie vóór.

Enz.

Waar zitten nu de fouten in bovenstaande redeneeringen?

A. L. v. H.

PRESIDENT STEYN. †

1857—1916.

Wie kent deze heldenfiguur niet? In vijf werelddeelen is zijn naam beroemd geworden, en weemoedige snaren trillen in ons hart, nu wij zijn einde vernemen.

't Was een man met een echt Nederlandschen naam. Marthinus Teunis Steyn. En een man van Nederlandschen aard toonde hij zich in alles.

Hij is niet oud geworden. Negen en vijftig jaar — neen, dat is niet oud. En juist in den laatsten tijd was er een aanmerkelijke verbetering in zijn lijdenden toestand op te merken geweest.

Den 2^{den} October j.l. vierde hij in den kring der zijnen zijn verjaardag. Het was een gelukkige dag. De President voelde zich frisscher en krachtiger dan in langen tijd; en een stille hoop leefde er, dat hij straks nog veel voor het vaderland zou kunnen doen.

Wat zullen wij zeggen? Wij willen de hand op den mond leggen en den Heere zwijgen. Zijn wegen zijn anders dan onze wegen. En de groote held uit den Boerenoorlog ging naar zijn eeuwig huis.

In dien bitteren oorlog ontving zijn ijzersterk gestel den doodelijken stoot. Hij kwam er nooit meer bovenop. Geleden heeft hij en gestreden voor zijn volk, en gestorven is hij voor datzelfde volk.

Kent ge Winburg? Het is een Vrijstaatsch dorp. Daar heerscht een nationale geest. Vele dappere mannen zijn daar geboren, en Steyn, wiens wieg in dit Winburg heeft gestaan, was de leeuw van die dapperen.

Steyn Africanus moet hij heeten in de geschiedenis, want zijn groot hart omsloot het geheele Zuid-Afrika. Wie van de Afrikaners kende hem niet: den man van de forsche gestalte met die vastberaden, energieke trekken, getemperd door den vriendelijken glimlach, die de harten veroverde?

De bergen en de heuvelen van zijn vaderland had hij lief. Aan die uitgestrekte, wijde prairiën hing zijn hart. En dit hart was aan zijn volk verpand door den band der trouwste en onbaatzuchtigste liefde.

Steyn stamde uit het ras der stoere Voortrekkers, die met een psalmlied op de lippen en een geweer en een Bijbel gewapend, de huilende wildernissen binnentrokken, waar de speer van den bloeddorstigen Kaffer en het wild gedierte hun leven bedreigden. Maar zij kenden geen vrees; zij waren immers de pioniers van Christendom en beschaving; en hun zware ossen wagens stommelden door een gebied, waar zelden of nooit een blanke nog zijn voet had gezet.

Hoe lief had deze man, de oud-president van den Oranje-Vrijstaat, de vrijheid! Die vrijheidsdrang was ontbaarbaar en onuitroeibaar, want God had dien drang in zijn borst geplant. Voor de vrijheid waagde hij zijn leven, en vertrouwend op God en het heilige recht, schaarde hij zich, toen de bangste ure voor de Transvalers sloeg, met zijn Vrijstaters onvervaard aan hun zijde.

Het vooruitzicht was benauwend. De worsteling moest aanvaard tegen de machtigste mogendheid der wereld, maar Steyn heeft niet gewaagd noch gewankeld, en zijn daad was als een heldendicht, dat met majestueuze accoorden door de geschiedenis heenbruist van een volk....

Hij vormde met eenige getrouwen de ziel van den strijd. En hij gaf het niet op, al werden de beide kleine republieken overstroomd door den vijand; al nam een Engelsch kolonel bezit van zijn huis; en al werd het gouvernementsgebouw het hoofdkwartier van een Engelsch generaal. De bak van een gehavende Kaapsche kar werd de bergplaats van de Vrijstaatsche staatsarchieven; het versleten zadel van een taale poney de presidentszetel; en een harde klipsteen diende den President meer dan eens tot hoofdkussen onder den nachtelijken sterrenhemel.

Geen helper was er in dien meer dan ongelijken strijd op keizer Wilhelm, den man van het Jameson-telegram, was de hoop gevestigd, maar deze vorst droomde zijn ijdel droom van een verbond met Engeland, dat Duitschland zoo bitter benijde, en aan de Krupffabrieken werd verboden, het door den Vrijstaat gekochte en betaalde snelvuurgeschut af te leveren.

De Transvaalsche staat ging onder, en de Vrijstaat ging ook onder. En velen, die twijfelmoedig werden, vroegen: Waar is God, op Wien de Afrikaners vertrouwden?

Doch over Steyns lippen is die vraag nooit gekomen. Hij zag de feiten in het licht van Gods Woord, en zijn ziel werd getroost, omdat God het roer in handen heeft. De worsteling was immers ook met den vrede van Vereeniging niet beslist; zij kreeg slechts een anderen vorm; en al gaat een staat onder, voor een volk blijft er hoop, zoolang het nationale bewustzijn niet tot een doode sintel is uitgedoofd.

En daarvoor zorgde God. Hij is machtiger dan Engelsche tyrannie, en heden is de vonk uitgeslagen tot een laaiende vlam!

Dit feit spreidde glans boven de ziekesponde van den held en martelaar. Hij zag de veelbelovende kiemen van een nieuw leven; het vervulde zijn hart met stille geestdrift, en als een trouwe wachter waakte hij — ook na den Boerenoorlog — voor de levensbelangen van den Hollandsch-Afrikaanschen stam.

Denkt om uw verleden! riep hij de Afrikaners toe; denkt om het bloed en de tranen, die voor de vrijheid werden geplengd!

Aan zijn onverzettelijke wilskracht was het te danken, dat een gedenkzuil verrees ter herinnering aan het lijden

en sterven van de 27.000 Afrikaansche vrouwen en kinderen in de afschuwelijke moordkampen, en aan hem was het eveneens te danken, dat aan de Nederlandsche taal in de grondwet der Unie van Zuid-Afrika gelijke rechten met de Engelsche taal werden gewaarborgd.

Hij deed veel meer. Zijn woning werd als een spelonk van Adullam voor alle stamgenooten, die raad en bestier noodig hadden. Hij waarschuwde de Afrikaansche heet-hoofden, maar eveneens heeft hij reeds vóór jaren Botha gewaarschuwd voor het glibberige pad, waarop deze zijn voeten had gezet. Hij was de trouwe herder van zijn volk; hij week niet ter rechter- noch ter linkerzijde uit. Koninklijk was zijn geest, en hij schreed voort op de koninklijke baan.

Willen we Steyns lof bezingen bij diens doodsbaar? Dat zij verre! Maar wij willen roemen in Hem, die dezen man de kracht gaf, een rots te zijn in de branding, een eik in den storm, de leidsman van zijn geliefd volk.

Ach, daar is groote rouw in de harten van het Afrikaansche volk! Wij verstaan dien rouw; wij begrijpen die smart. Het zou ook niet goed zijn, zoo het anders was. En de heete tranen, die bij deze doodsbaar worden geschreid, eeren de gedachtenis van den held.

Met een verslagen hart staat het Afrikaansche volk bij dezen doode. President Steyn dood! de grootste der Afrikaners heengegaan —! o, het is een zware slag!

Dekt hem met de Vrijstaatsche vlag, Afrikaansche broeders! Want die banen van oranje en wit had hij lief in zijn leven; zij mogen hem vergezellen naar het koele graf!

Zacht dekke u de Afrikaansche aarde, edele Steyn! onze Steyn!... Christus was uw hoop, en Gods engelen houden de wacht bij uw graf.

En na dezen dag van wolken en tranen zal er een andere dag komen — een blijdere dag. Dan zullen de Afrikaansche liederen vroolijk ruischen boven uw stille groeve. Dan zal de vrijheid haar vleugelen uitslaan boven de Afrikaansche heuvelen, zooals een arend zijn vleugelen uitslaat, en de torenklokken zullen het elkander jubelend toeroepen van dorp tot dorp: „Dat vrije volk zijn wij!”

L. P.

